

MVCRX08IC06B
prvotní identifikátor

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV- 72032-2/ODK-2025

Praha 5. května 2025

Prodej obecních pozemků k výstavbě rodinných domů - odpověď

Ministerstvo vnitra obdrželo Váš dotaz, který kladete v souvislosti s plánovaným prodejem pozemků obce, resp. z investic obce vybudovaných stavebních parcel (s inženýrskými přípojkami, chodníky, silnicí, kanalizací) pro výstavbu rodinných domů. Část parcel měla být v minulosti prodána pod cenou; jeden vrácený pozemek byl prodán obálkovou metodou za obvyklou cenu (1.3 mil Kč vč. DPH), přičemž nyní zbývá k prodeji 6 pozemků. Uvádíte, že cena nákladová je téměř rovna ceně odhadní a tedy 1 850 Kč/m². Část zastupitelstva usiluje o kompromis (prodej s cenou cca 1 300 – 1 500 Kč/m² bez DPH), abyste dostáli slibu vytvoření parcel pro mladé rodiny. Naproti tomu opozice by chtěla cenu výrazně snížit, pod 50% ceny nákladové. To je dle Vás v hrubém rozporu s řádným hospodařením. Zároveň však chcete upřednostnit „*místní, dle slov auditora i právníka může[te] zvýhodnit prodej pro místní a **do metodiky prodeje** si dát podmínku, že v prvním kole se mohou zúčastnit nabídek tito obyvatelé s trvalým pobytem min 5 let na území Jaroslavice. Ovšem vyvolávací cena by měla odpovídat ceně odhadní, která podle metodiky MFČR nesmí být nižší o víc jak 10 %*“. Doplnujete, že k finalizaci pozemků je zapotřebí ještě odkoupit cca 5 000 m² orné půdy v nákupní ceně 1 000 Kč/m² (nepodléhá zdanění). Proto zpochybňujete prodej pod cenou nákupní a snažíte se získat argumenty svědčící pro nutnost postupovat jako „jako řádní hospodáři“. **V zásadě Váš dotaz zní, zda je možné určit nižší prodejní cenu a zároveň ještě zvýhodnit/upřednostnit prodejem místní obyvatele?** Současně již máte k dispozici naše metodické doporučení s názvem Povinnosti obcí při nakládání s obecním majetkem podle zákona obcích, dostupné na internetové adrese www.mvcr.cz/odk. Ministerstvo z hlediska své působnosti k věci uvádí následující.

Úvodem nutno zdůraznit, že obce mají při nakládání se svým majetkem v zásadě shodné postavení s jinými vlastníky. Nicméně vzhledem k tomu, že každá obec je i subjektem veřejného práva, vyplývají pro její majetkoprávní jednání **určité**

specifické (obsahové a procedurální) zákonné požadavky, které jsou na ni při nakládání s jejím majetkem kladeny.

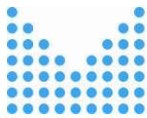
V tomto ohledu je klíčovou povinností obce ***nakládat s majetkem (včetně jeho správy) s péčí řádného hospodáře***, kterou sám uvádíte ve svém dotazu. Legislativní text toto pravidlo vyjadřuje v § 38 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle kterého *musí být majetek obce využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti*, přičemž *obec je povinna pečovat o zachování a rozvoj svého majetku*. Svou povahou se přitom jedná o obecnou zásadu, kterou je nutné respektovat při rozhodování o jakékoli majetkové dispozici, lhostejno, o jakékoli činí zastupitelstvo, rada, starosta či obecní úřad.

Z ustanovení § 38 odst. 1 zákona o obcích vyplývá, že majetkovou dispozici je třeba hodnotit z hlediska její účelnosti, hospodárnosti a z hlediska souladu se zájmy a úkoly obce plynoucími z její zákonem vymezené působnosti. Pro vymezení prvních dvou uvedených pojmů lze využít zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), který v § 2 charakterizuje mj. pojem *hospodárnost* jako takové použití veřejných prostředků k zajištění stanovených úkolů s co nejnižším vynaložením těchto prostředků, a to při dodržení odpovídající kvality plněných úkolů, a *účelnost* jako takové použití veřejných prostředků, které zajistí optimální míru dosažení cílů při plnění stanovených úkolů.

Posledním kritériem pro hodnocení majetkové dispozice je hledisko zájmů a úkolů obce, které vyplývají z její zákonem stanovené působnosti. Úkoly a zájmy obce plynou zejména z vymezení samostatné působnosti (§ 35 zákona o obcích), mohou ale plynout i z úkolů v působnosti přenesené. Platí, že zájmy a konkrétní úkoly v samostatné působnosti si obec v rámci svého práva na samosprávu definuje sama. **Záleží tak z převážné části na posouzení zastupitelstva obce a rady obce, co považuje za „účelné a hospodárné využívání majetku“, a které zájmy obce „upřednostní“.** Posouzení (a zejména definování) zájmů obce je zcela svěřeno do rozhodovací pravomoci zvolených orgánů obce nebo občanů v místním referendu. Jak potvrzuje komentářová literatura, svým způsobem se vlastně jedná o esenciální znak práva na samosprávu, tedy o oprávnění stanovovat si v rámci samostatné působnosti konkrétní zájmy a tyto zájmy realizovat obcí zvolenými postupy.¹

Zákon o obcích nadto výslovně umožňuje jednat i za méně výhodných podmínek – dle § 39 odst. 2 *se při úplatném převodu majetku sjednává cena zpravidla ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, nejde-li o cenu regulovanou státem. Odchylka od ceny obvyklé musí být zdůvodněna, jde-li o cenu nižší než*

¹ Potměšil, L., Furek, A., Hejč, D., Chmelík, V., Rigel, F., Škop, J. Zákon o obcích. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 209.

obvyklou. Není-li odchylka od ceny obvyklé zdůvodněna, je právní jednání neplatné. Ustanovení § 39 odst. 2 zákona o obcích je tak konkretizací § 38 odst. 1 zákona o obcích. Ústavní soud pak dovodil, že **majetkové dispozice musejí být prosty jakéhokoli nerovného zacházení či diskriminace, resp. nesmějí při obecném nahlížení na ně vyvolávat jakékoli pochybnosti o rovném/nediskriminačním a transparentním přístupu ze strany samosprávy.**

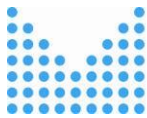
Z citovaných ustanovení plyne, že obec je povinna při provádění majetkoprávní dispozici vybrat z předkládaných nabídek tu nejvhodnější. Prvotním kritériem při posuzování výhodnosti nabídky je primárně tzv. ekonomická výhodnost (tj. výše peněžitého plnění). Tzn., že obec musí při provádění majetkoprávní dispozici přednostně posoudit výši nabídnuté ceny, přičemž zákon o obcích výslovně stanoví, že obec je povinna sjednávat cenu ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá. Z dikce citovaného ustanovení je pak zřejmé, že jde-li o cenu nižší než obvyklou, je obec povinna tuto odchylku zdůvodnit. Zároveň je třeba poznamenat, že třeba **peněžité plnění není jediným kritériem**, které musí být vždy a za všech okolností respektováno, což ostatně vyplývá ze samotného znění § 38 odst. 1 zákona o obcích (viz věta třetí – „jiný důležitý zájem obce“)².

Tyto „zájmy“ mohou být různé, např. může se jednat o výhodnost pro obec z hlediska veřejného zájmu (plnění povinností plynoucích z § 35 zákona o obcích v rámci úkolů samostatné působnosti), podpora zkvalitňování života místních obyvatel apod. Tuto skutečnost musí obec „pouze“ náležitým způsobem odůvodnit (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 7. 2008, sp. zn. 28 Cdo 3757/2007). Tyto mimoekonomické důvody nicméně musejí být reálně dány a obec s nimi musí počítat již při rozhodování o uzavření smlouvy.

Zveřejnění záměru a bližší podmínky v něm stanovené

V dotčené věci je obec především povinna zveřejnit záměr ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o obcích, v němž uvede veškeré zákonné náležitosti. **Dovozujeme, že v tomto okamžiku se jedná o schválení záměru prodeje a jeho podmínek, resp. metodiky prodeje dotčených pozemků, přičemž se jedná o účelově určené (k výstavbě rodinných domů) zasítované stavební parcely.** Podotýkáme, že

² Jak uvedl Krajský soud v Hradci Králové – pobočka Pardubice ve svém rozsudku ze dne 20. července 2016, č. j. 52 A 32/2016-126, „[o]bec jakožto veřejnoprávní korporace má při nakládání se svým majetkem určité zvláštní povinnosti vyplývající právě z jejího postavení jakožto subjektu veřejného práva (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 4. 2009, sp. zn. 28 Cdo 3297/2008). Obec je zejména povinna hospodařit s jí vlastněným majetkem prostřednictvím svých volených orgánů tak, aby nepodlamovala důvěru občanů, kteří obec tvoří, v to, že její správa je správou ve prospěch obce, a nikoliv ve prospěch jiných subjektů (srov. např. nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1167/11). **Rozhodně však nelze výše citovaná ustanovení obecního zřízení interpretovat tak, že obec musí při prodeji nemovitého majetku vždy upřednostnit ekonomicky nejvýhodnější nabídku. Takováto interpretace by totiž mohla vést k přijímání rozhodnutí, která odporují zájmům obce a občanů obce“.**

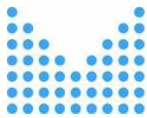

zveřejněním záměru obec sebe sama nezavazuje k uskutečnění zamýšleného právního jednání, tj. není povinna z obdržených nabídek určitou vybrat a právní jednání učinit (uzavřít smlouvu): jedná se o deklaraci záměru obce disponovat za určitých podmínek konkrétní nemovitostí).

Ustanovení § 39 odst. 1 neukládá obci povinnost uvádět ve zveřejněném záměru bližší podmínky zamýšlené dispozice. Jejich uvedení však samozřejmě zákonu neodporuje, naopak může napomoci transparentnosti uskutečněné dispozice (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. září 2009, sp. zn. 28 Cdo 4108/2008 a ze dne 25. 2. 2015, sp. zn. 30 Cdo 4084/2014). **Jakási kritéria pro hodnocení nabídek tedy mohou být již součástí metodiky prodeje a zveřejněného záměru dle § 39 odst. 1 zákona o obcích – např. cena minimální cena a/nebo bydliště či jiný (faktický) vztah k obci, což sice nevylučuje podání nabídek ze strany dalších zájemců, kteří kritérium nesplňují, avšak obec tím poskytuje případným zájemcům větší „informačních komfort“, že hodlá uskutečnit danou majetkovou dispozici za určitých podmínek.**

Jestliže ovem obec ve zveřejněném záměru bližší podmínky zamýšleného majetkoprávního jednání vymezí, předem „omezuje“ okruh potencionálních zájemců, kteří obci podají nabídku na uzavření příslušné smlouvy. Od takto zveřejněných podmínek se proto obec v zásadě nemůže odchýlit. Pokud však obec v záměru bližší podmínky dispozice nebo bližší podmínky pro podávání nabídek přesto (dobrovolně) uvede, sama sebe tím omezuje a tyto podmínky se pro ni stávají závaznými, jak dlouhodobě dovozují teorie i judikatura (srov. rozhodnutí NS ze dne 19. 5. 2009, sp. zn. 30 Cdo 1932/2008, ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 32 Cdo 721/2010, nebo ze dne 15. 10. 2018, sp. zn. 26 Cdo 273/2018). Jestliže toto pravidlo poruší a nemovitost např. prodá osobě, která uvedené podmínky nesplňovala, je její právní jednání neplatné, neboť taková situace je svými důsledky obdobná předchozímu nezveřejnění záměru. Nicméně ani závaznost podmínek pro obec nevyvolává povinnost obce smlouvu uzavřít s tím, kdo tyto podmínky splnil (rozhodnutí NS ze dne 1. 8. 2018, sp. zn. 26 Cdo 1011/2018).

Podmínky určené obcí pro budoucí kupující obecních nemovitostí **nesmí být diskriminační, tj. jakékoli omezení musí být založeno na legitimních důvodech spočívajících v plnění úkolů obce** (srov. § 35 zákona o obcích). S ohledem na povinnosti obcí, aby při nakládání obecním majetkem postupovaly **transparentně a rovně vůči všem účastníkům** (srov. nálezy ÚS ze dne 20. 6. 2012, sp. zn. IV. ÚS 1167/11), nelze připustit, aby obec v záměru uvedla, že podmínky jsou jen orientační či že si vyhrazuje prodej za jiných než zveřejněných podmínek; POTĚŠIL, Lukáš, FUREK, Adam, HEJČ, David, CHMELÍK, Václav, RIGEL, Filip, ŠKOP, Jiří, op. cit., s. 235. Jsou-li podmínky v záměru stanoveny, není již obecně nutné, aby tomuto orgánu byly předkládány k posouzení i nabídky, jež podmínky nesplnily. Takové nabídky pak může odmítnout (*de facto* vyřídit sdělením o odmítnutí) i starosta nebo

obecní úřad, jak ostatně dovozuje i judikatura (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 5. 2010, sp. zn. 28 Cdo 1383/2010, „potvrzené“ usnesením Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2010, sp. zn. II. ÚS 2217/10), resp. lze takový postup stanovit v metodice/pravidlech prodeje. V tomto případě se vlastně nejedná o rozhodování o nabídce, ale jen o vyloučení uchazeče pro nesplnění podmínek. I zde je však vhodné při předkládání ostatních nabídek zastupitelstvu tento orgán v podkladových materiálech informovat i o nabídkách, které byly pro nesplnění podmínek předem vyřazeny.

V případě, že v metodice prodeje a podmínkách záměru se počítá s tím, že bude stanovena *pevná* cena³, o kterou se nebude soutěžit a která je nižší než cena obvyklá, mělo by být zastupitelstvo **schvalující záměr a příslušné k následnému případnému rozhodnutí o prodeji konkrétní osobě předem a prokazatelně informováno o tom, že navrhovaná kupní cena je nižší než obvyklá cena a jaké jsou důvody pro takovou odchylku**; úvahy zastupitelstva o odchýlení se od ceny obvyklé se tedy v zásadě posunují již do této fáze. K povinnosti odůvodnit při úplatném převodu nemovitosti odchylku od ceny obvyklé viz dále.

Bližší podmínka záměru – omezení okruhu osob, které mohou podat nabídky na osoby s trvalým pobytem v obci (zvýhodnění „místních“)

Obec Jaroslavice přitom zamýšlí do stanovit pro prodej podmínku, že v prvním kole se mohou zúčastnit nabídek tito obyvatelé s trvalým pobytem min 5 let na území Jaroslavic.

Jak bylo uvedeno výše, zákon nevylučuje, aby obec při prodeji předem stanovila určitá omezující kritéria, za nichž je připravena dispozici uskutečnit. Podmínkou je, aby toto omezení **bylo legitimní a obhajitelné z hlediska úkolů obce v samostatné působnosti (srov. § 35 zákona o obcích) a samozřejmě aby nebylo diskriminační**. Přípustným omezením může být například preference prodeje za účelem obytné výstavby v obci, jakož i omezení prodeje pouze osobám, které v obci již nyní žijí a hodlají v ní i nadále setrvat. Takové omezení by ovšem nemělo být stanoveno jen na občany obce, neboť občan obce je kategorie právní, vázaná na trvalý pobyt⁴ (§ 16 odst. 1), nevypovídá nic o *faktické* vazbě na obec; POTĚŠIL, Lukáš, FUREK, Adam, HEJČ, David, CHMELÍK, Václav, RIGEL, Filip, ŠKOP, op. citace, s. 237.

³ Je-li částka uvedena jako „pevná“, pak sice s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 4 As 223/2015-4321, lze akceptovat přijetí vyšší nabídky, takový postup se však jeví jako nevhodný z hlediska jednotlivých zájemců, kteří ze záměru mohou oprávněně dovozovat, že o výši kupní ceny obec nehodlá soutěžit.

⁴ Stanovením podmínky občanství obce (zákon o obcích definuje občana obce jako českého státního občana s trvalým pobytem na území obce; srov. § 16 odst. 1) se zabýval Ústavní soud v souvislosti s odpadovým hospodářstvím – v nálezu Pl. ÚS 48/18 ze dne 4. června 2019 dospěl k závěru, že porušením principu rovného zacházení není, jestliže obec v mezích své samostatné působnosti v oblasti odpadového hospodářství z legitimních důvodů a přiměřeným způsobem zvýhodňuje osoby s trvalým pobytem oproti osobám bez takového pobytu.

Pokud obec chce upřednostnit kandidáty, kteří opravdu budou v nejbližším časovém úseku stavět rodinný dům, pak tato podmínka není diskriminační (obec tím sleduje legitimní zájem na rozvoji svého území a zajištění bytových potřeb). Jestliže obec sleduje prodejem parcel stabilizaci v počtu obyvatel, měla by také ošetřit opravdový účel. Tedy, že na parcelách budou opravdu a do určité doby postaveny domy k trvalému bydlení a nebudou obratem prodány draž jinému zájemci. Naplnění podmínky výstavby rodinného domu do určité doby je třeba řádně zabezpečit prostřednictvím kupní smlouvy – tedy v záměru je vhodné uvést i tyto podmínky kupní smlouvy.

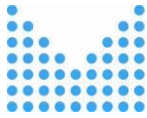
Cena obvyklá

Vedle povinnosti zveřejnění záměru je ze zákona dána povinnost odůvodnit při úplatném převodu nemovitosti odchylku od ceny obvyklé (§ 39 odst. 2 zákona o obcích), popřípadě, s ohledem na obecnou zásadu hospodárného využívání majetku obce vyjádřenou v § 38 odst. 1 tohoto zákona, upřednostnění méně výhodné nabídky, pokud jich bude v reakci na zveřejnění záměru předloženo několik. **Výše zmíněné zákonné povinnosti obce při nakládání s majetkem obce totiž nelze vykládat v tom smyslu (a vyplývá to i z dikce § 39 odst. 2 zákona o obcích), že cena představuje jediné a rozhodující kritérium. Rozhodně však nelze výše citovaná ustanovení interpretovat tak, že obec musí při prodeji nemovitého majetku vždy upřednostnit ekonomicky nejvýhodnější nabídku. Takováto interpretace by totiž mohla vést k přijímání rozhodnutí, která odporují zájmům obce a občanů obce⁵.**

Odchylka od obvyklé ceny je odůvodněná ve smyslu § 39 odst. 2 zákona o obcích, resp. je legitimní upřednostnění nižší nabídky, pokud příslušné důvody existovaly v době rozhodování, byli s nimi seznámeni ti, kdo o dané odchylce rozhodují, tyto důvody jsou legitimní (obstojí z hlediska § 38 odst. 1, resp. § 35) a je možné jejich existenci prokázat v době rozhodování.

Při prodeji majetku obce musí orgán, jenž o této dispozici rozhoduje, rozhodnout i o kupní ceně, která je jednou z podstatných náležitostí kupní smlouvy. Tento orgán proto rozhoduje i o tom, že cena bude nižší než cena obvyklá. Může tak učinit výslovně (zastupitelstvo v usnesení vyjádří, že schválená cena je nižší než obvyklá), nebo mlčky tím, že určitou výši kupní ceny, která bude nižší než obvyklá cena, pouze schválí, aniž by současně výslovně deklaroval, že se jedná o nižší než obvyklou cenu. Protože však zákon požaduje, aby odchylka byla odůvodněná, je v každém případě nutné, aby byl schvalující orgán předem a prokazatelně informován o tom, že navrhovaná kupní cena je nižší než obvyklá cena a jaké

⁵ Jak uvedl Krajský soud v Hradci Králové – pobočka Pardubice ve svém rozsudku ze dne 20. července 2016, č. j. 52 A 32/2016-126.

jsou důvody pro takovou odchylku. V dotčené věci budou pro zastupitelstvo jistě relevantní i další Vámi zmíněné okolnosti věci jako již vynaložené investice, nutné budoucí investice, dřívější prodej vráceného pozemku, zjištění aktuální obvyklé ceny apod.

Konkrétní výše odchylky od ceny obvyklé ve smyslu zákona o obcích není zákonem výslovně limitována. V této souvislosti odkazujeme také na závěry plynoucí z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. července 2016, č. j. 52 A 32/2016-126, z něhož vyplývá pravidlo, podle něhož platí, zjednodušeně řečeno, **čím větší odchylka, tím zevrubnější musí být její odůvodnění.**

Zákon sice výslovně nepožaduje, aby důvody pro odchylku byly výslovně deklarovány v přijatém usnesení či jinde (například v zápise rozpravy z jednání či v podkladovém materiálu), takový postup však lze jen doporučit, aby důvody pro odchylku bylo možné kdykoli zpětně prokázat. Pokud důvody pro odchylku v době rozhodování zcela neabsentovaly nebo nejsou projevem *libovůle* či *diskriminace*, *ale jsou výsledkem racionálních úvah* zastupitelstva, jedná se o samosprávné rozhodnutí příslušného orgánu obce nevybočující z mezí stanovených právním řádem, resp. pohybující se v **autonomním rozhodovacím prostoru**, který územnímu samosprávnému celku k výkonu samosprávy stát poskytl. **Úkolem státu (ani orgánů dohledu nad samosprávou, ani soudů) není přehodnocovat samosprávná rozhodnutí, tedy přehodnocovat volbu mezi více v úvahu připadajícími řešeními** (srov. rozhodnutí NS ze dne 24. 3. 2010, sp. zn. 28 Cdo 4365/2009, a ze dne 15. 10. 2018, sp. zn. 26 Cdo 273/2018), ani zjevně racionální úvahy samosprávného orgánu **korigovat, či je dokonce nahradit úvahou vlastní** (viz výše rozsudek č. j. 52 A 32/2016-126). Jsou-li tedy důvody pro odchylku rozumné, není možné konstatovat porušení § 39 odst. 2 (ani § 38 odst. 1), přestože by se mohlo zdát, že obec mohla zvolit výhodnější řešení. (POTĚŠIL, Lukáš, FUREK, Adam, HEJČ, David, CHMELÍK, Václav, RIGEL, Filip, ŠKOP, Jiří, op. citace, s. 249).

Závěr/Shrnutí:

- V metodice prodeje lze stanovit **blíže podmínky zamýšleného majetkoprávního jednání**. Podmínky pro budoucí kupující obecních nemovitostí určené obcí **nesmí být diskriminační a jakékoli omezení musí být založeno na legitimních důvodech spočívajících v plnění úkolů obce**. Zákonu taktéž dle našeho názoru neodporuje, zvolí-li obec vícekolový systém výběru doručených nabídek.
- Při prodeji nemovitostí je město povinno odůvodnit případnou odchylku od ceny v místě a čase obvyklé ve smyslu § 39 odst. 2 zákona o obcích, a to vždy s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem prodeje, přičemž důvody pro odchylku musejí být v daném případě relevantní. Konkrétní výše odchylky od ceny obvyklé ve smyslu zákona o obcích není zákonem výslovně limitována, ovšem

zjednodušeně řečeno, čím větší odchylka, tím důkladnější musí být její odůvodnění.

- Zákon dle našeho názoru nevylučuje současné stanovení bližších podmínek prodeje (zajištění jejich naplnění by se nicméně mělo promítnout do ustanovení kupní smlouvy).
- **Vyhodnocení relevantnosti důvodů musí učinit v první řadě sama obec,** resp. zastupitelé, které budou o dispozici rozhodovat. Tuto úvahu nemůže za město učinit (předem) Ministerstvo vnitra, neboť by tím přinejmenším nevhodně zasahovalo do samosprávné působnosti města nad rámec svých dozorových oprávnění, jejichž uplatnění je zákonem záměrně a prakticky výlučně umožněno až *ex post*. V zásadě se tak naše vyjádření omezuje na uvedení základních zákonných a judikatorních zásad, které určují rámec pro uvážení a rozhodování samosprávných orgánů. **Majetkové dispozice musejí být zejména prosty jakéhokoli nerovného zacházení či diskriminace.**
- Konstatovat neplatnost smlouvy s ohledem nato, že ve vztahu ke konkrétní majetkové dispozici a konkrétním okolnostem věci nebyla splněna zákonná podmínka zveřejnění záměrů, byly stanoveny nerovné či diskriminační podmínky výběru a či nebyla splněna podmínka zdůvodnění odchylky **od ceny obvyklé, je oprávněn pouze soud.** Jistá vodítka lze dovodit z judikatury soudů a jsou nastíněna výše či v námi zaslaném metodickém doporučení.

Závěrem si dovoluujeme poznamenat, že výše uvedený názor není právně závazný, neboť závazný výklad právních předpisů může poskytnout pouze příslušný soud.

Ing. Bc. Miroslav Veselý
ředitel odboru

Vyřizuje: Mgr. Ludka Hadroušková
tel. č.: 974816483
e-mail: posta@mv.gov.cz